

at fonden, det første år den virkede — 1967-68 — havde 5 mill. kr. til rådighed, i indeværende finansår 10 mill. og næste finansår 15 mill. kr. Indtil der var flere erfaringer på dette område, mente ministeren, at det skulle blive ved den stigningstakt, der lå heri.

Bøgholm (KF) var velvilligt indstillet over for forslaget, og kunne tilsige støtte til at gå ind i arbejdet med vilje til at nå et resultat.

Arne Christiansen (V) mente at forslaget kun beskæftigede sig med detaljer inden for det komplekse af problemer, der hørte under produktudvikling og fremme af kontakten mellem erhvervslivet og forskningen. Dette komplekse af problemer krævede først og fremmest en vurdering fra Forskningens Fællesudvalg. Denne vurdering kunne gives over for folketingets forskningsudvalg. Han satte et spørgsmålstegn ved betimeligheden af, at der skulle etableres en ny fond til køb af prøvetyper. Hvis et sådant behov skulle opfyldes måtte det være rimeligere at ændre loven om statens lånefond for erhvervsforskning. Han tvivlede ligeledes på værdien af at oprette nye organer til varetagelse af kommunikation og information.

Dagmar Andreassen (RV) var positiv over for forslagets idé, men var usikker overfor, hvordan det skulle gribes an. Dansk industri var kendetegnet af mindre industrier, der meget vanskeligt selv kunne klare produktudviklingen, selv om det færdige produkt blev købt. Man måtte skele til en løsning, hvor man lavede en fælles produktudvikling. Informationscentrene fandt hun ikke særlig heldige. Det ville blive mere effektivt med branchekonsulenter, der var landsdækkende. Kendskabet til den eksisterende lov om lån til erhvervsforskning havde været for ringe.

Morten Lange (SF) var ligeledes positiv over for forslagets intention. Han så helst en samfundsmæssig overtagelse, en offentliggørelse af en stor del af den dyre ende af udviklingsarbejdet inden for dansk industri. Hvis det virkelig skulle betyde noget, ville det blive et meget dyrt forslag. Han var ikke sikker på, at ideen om endnu en fond var særlig lykkelig. Det man kunne komme frem til var snarere en udbygning af den lov, man allerede havde, om erhvervsfonden. Der var ikke tvivl om, at der var et stort kommunikationsproblem imellem de højere læreanstalters teknologiske fløje og industrien. Han var dog ikke sikker på, at den skitserede form havde den effekt, som var tiltænkt den.

Kjær Rasmussen (VS) mente, at forslaget var udmærket, hvis det førte frem til øget offentlig kontrol med erhvervslivet, og hvis det betød et skub i den rigtige retning for demokratiseringsprocessen på arbejdspladserne. Ville man yde denne hjælp ganske kritikløst og uden betingelser fra det offentliges side? Han ville afvente udvalgsbehandlingen, inden han tog endelig stilling.

Forslaget blev henvist til et særligt udvalg, der 26. september afgav en beretning.